

Tot el que cal saber del burro català, en una monografia banyolina

En el llibre es recullen les comunicacions del Col·loqui de Tardor en què especialistes de moltes disciplines van tractar d'aquesta espècie autòctona

Esteve Bosch, un dels autors del llibre, amb alguns exemplars d'ase català a can Serrallonga de Camós. Foto: R. E.

La recuperació del burro català. Aspectes culturals i biològics està predestinat a ser el referent per a qualsevol que vulgui saber molt o poc d'aquesta raça autòctona. No és casualitat que la iniciativa hagi sortit de Banyoles, ja que és a la ciutat de l'estany on fa anys va començar la recuperació d'aquest animal a través de l'Associació del Foment de la Raça Asinina Catalana (Afrac). Es creu que a principis del segle XIX n'hi devia d'haver uns 50.000 exemplars, però amb la mecanització de les feines rurals,

l'ase català pràcticament es va extingir. Alguns dels responsables de la seva recent expansió (en poques dècades s'ha passat de quasi zero a uns 600 individus, escampats per Catalunya i la resta del món), com ara els veterinaris Pere Comas i Esteve Bosch, també han participat en aquest llibre.

L'edició ha anat a cura del Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, CECB (amb la col·laboració de la Diputació) i en ella es reproduïxen la majoria de les comunicacions que es van presentar al Col·loqui de Tardor del 2006, unes trobades que anualment organitzen el centre d'estudis i la UdG. De la coordinació se n'ha cuidat l'historiador Julià Maroto.

Els temes L'escriptor i pedagog Joan Soler i Amigó hi tracta les qüestions etnogràfiques; l'escriptor Àngel Vergés hi aporta una llegenda local en què l'ase n'és protagonista, La font de les ànimes; els historiadors Jordi Nadal, Sílvia Albizuri i l'esmentat Julià Maroto expliquen l'origen d'aquesta espècie a la Mediterrània; Jordi Jordana, professor de genètica i millora animal, analitza les varietats de la raça; Jordi Miró, professor de medicina i cirurgia animal aborda la qüestió de les tècniques de reproducció; els veterinaris Joaquim Gratacòs i Jaume Gratacòs (aquest últim, ja desaparegut), del lèxic referit als burros; un altre veterinari, Esteve Bosch, de l'ensinistrament i el maneig d'aquest animal; ell mateix amb el seu col·lega Pere Comas parlen de la cria, la comercialització i l'ús social del burro i els seus híbrids, i finalment el cap de servei de Ramaderia de la Generalitat en el moment de fer la trobada, Eduard Torres, de les gestions que s'han fet a favor de la raça des de les administracions.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 07-02-2011 Pàgina 4

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/366377-tot-el-que-cal-saber-del-burro-catala-en-una-monografia-banyolina.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss